

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010010
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819010010.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2020, o odvolaní obžalovaného W. J. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/1/2019-125 zo dňa 6.3.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného W. J. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. J., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom G. - W. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina, uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený prečin bol obžalovaný W. J. odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 8 rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal, prostredníctvom svojho obhajcu, odvolanie obžalovaný W. J., a to proti výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že si je vedomý spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu, k jeho spáchaniu sa priznal a úprimne ho oľutoval a na hlavnom pojednávaní dňa 6.3.2020 urobil vyhlásenie o vine. Okresný súd však pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery nesprávne aplikoval ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný poukázal na požiadavku primeranosti jeho trestu a jeho individualizácie, ktorá núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp.zn. 4To/7/2013). Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali pomery obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti nápravy obžalovaného a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádza aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu - zásada proporcionálnosti trestu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 8. októbra 2014, sp.zn. 1To/2/2014). Prihliadajúc na vyššie uvedené obžalovaný W. J. považuje uložený trest za neprimerane prísny. Poukazuje najmä na osobné pomery a zhoršený zdravotný stav, kde počas

prevozu do ústavu na výkon väzby dostal epileptický záchvat a musel byť odvezený do nemocnice, kde bol niekoľko hodín ošetrovaný. Býva spolu s manželkou a dvomi maloletými deťmi vo veku 14 a 9 rokov. Od 19.1.2020 mal nastúpiť na nové pracovisko spoločnosti Punch Námestovo. Obžalovaný poukázal na to, že si je vedomý svojho nezákonného konania, ktoré si však pod vplyvom pozitívnych alkoholických nápojov plne neuvedomoval, jeho neuváženým konaním však trpí najmä jeho rodina, ku ktorej sa chce vrátiť, zamestnať sa a viesť riadny život. Obžalovaný potom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží primeraný trest.

Na verejnom zasadnutí dňa 13.5.2020 obžalovaný návrh upresnil a žiadal odvolací súd o uloženie podmienčného trestu.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Okresná prokuratúra Námestovo dňa 8.1.2019 pod sp.zn. Pv 494/18/5507-9 podala na obžalovaného W. J. obžalobu pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6.3.2020 na čl. 121-122 učinil obžalovaný W. J. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., t.j. že je vinný. Následne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal obžalovaný áno. Napokon po návrhu prokurátora a obhajcu súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná. Napokon súd prvého stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok, kde obžalovaného z dôvodu prijatého vyhlásenia, ho uznal vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Ako už bolo uvedené v súlade s revíznym princípom preskúmal krajský súd v rozsahu determinovanom ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o treste napadnutého rozsudku, keď pokiaľ ide o výrok o vine, nie sú pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. S ohľadom na to, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o priznaní viny, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. odvolací súd preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného W. J. a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Priznanie viny bolo prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Ani krajský súd nemá dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe okresného prokurátora vyššie citovanej, a preto priznanie viny obžalovaným považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

V tejto súvislosti možno len nepochybne konštatovať, že ako vyplýva z výsledkov dokazovania z prípravného konania, obžalovaný W. J. sa súdeného skutku dopustil tak, ako bolo ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a stavu a veci zákonu zodpovedá i právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný bol aj ďalší postup súdu, keď vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste za

zistené zavinenie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný W. J. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný založil odvolanie voči výroku o treste napadnutého rozsudku v podstate na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného W. J. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Odvolací súd nevzhladol žiadne pochybenia súdu prvého stupňa vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Správne postupoval okresný súd, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný W. J. k spáchanej trestnej činnosti doznal a úprimne ju oľutoval. Na strane druhej bola správne okresným súdom zistená i jedna priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že pred spáchaním prejednávaneho skutku bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť, t.j. pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba nemení. Z registra priestupkov, resp. evidenčnej karty vodiča bolo zistené, že W. J. nemá evidované žiadne vodičské oprávnenie.

Obžalovaný W. J. bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/33/2013 zo dňa 12.4.2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 248 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 4 roky a 2 mesiace. Predmetný trest odňatia slobody si vykonal 27.5.2014.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa rovnakej trestnej činnosti dopúšťa opakovane, a to pod vplyvom alkoholických nápojov, napriek tomu, že už v roku 2010 mu bola doporučená liečba alkoholizmu, ktorú však neabsolvoval. Je zrejmé, že obžalovaný sa ani z predchádzajúcich odsúdení nepoučil, opakovane sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, a preto aj krajský súd má za to, že na obžalovaného nie je možné pôsobiť iným ako nepodmienečným trestom odňatia slobody, keď predchádzajúce tresty zrejme nevedli k jeho náprave. Naopak krajský súd považuje uložený trest za mierny, avšak v dôsledku absencie odvolania prokurátora nemohol pristúpiť k uloženiu prísnejšieho trestu.

Keďže obžalovaný W. J. už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že na osobu obžalovaného nie je možné pôsobiť navrhovanými alternatívami uvedenými v podanom odvolaní. V tomto smere súd poukazuje na závažnú skutočnosť, a to, že ani predchádzajúce uloženie trestov odňatia slobody neodradili obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody rozsudku okresného súdu vo vzťahu k výroku o treste, vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky obžalovaného W. J. a jeho obhajcu za nedôvodné a z tohto dôvodu za neakceptovateľné.

Zákonu a stavu veci zodpovedá i uložený trest zákazu činnosti.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu výroku o treste a spôsobe jeho výkonu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného W. J. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.